

Κυπριακό: Το (Αγγλικό) παραμύθι της Διζωνικής. του Λεωνίδα Κουμάκη*.

Χάρτης Βρετανικών Αρχείων για την "επίλυση" του Κυπριακού (Από το βιβλίο της Φανούλας Αργυρού
«Διζωνική vs Δημοκρατία – Διζωνική Εκτέλεση της Κυπριακής Δημοκρατίας 1955-2019»)

Το «Κυπριακό πρόβλημα» αποτελεί χωρίς αμφιβολία, τον πλήρη **εξευτελισμό της διεθνούς νομιμότητας** από τις ίδιες τις «μεγάλες δυνάμεις» που επέβαλαν την ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο, μετά το τέλος του αιματηρού Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου των 60 εκατομμυρίων νεκρών.

Χάρη στην επίμονη εργασία ολόκληρων δεκαετιών ορισμένων καταξιωμένων ερευνητών όπως η Κύπρια δημοσιογράφος – ερευνήτρια (και μέλος του ΙΝΑ) **Φανούλα Αργυρού**, σε Βρετανικά και άλλα απόρρητα αρχεία που σταδιακά αποχαρακτηρίζονται και επιτρέπεται η πρόσβαση σε αυτά, μπορούμε πλέον να έχουμε μια **ξεκάθαρη εικόνα** για το λεγόμενο «Κυπριακό πρόβλημα».

Για τους νεότερους που δεν έζησαν ή δεν έμαθαν τις πικρές αλήθειες, υπάρχει πλέον η δυνατότητα να έχουν **μια πλήρη εικόνα** ώστε όταν θάρθει η κρίσιμη ώρα των αποφάσεων να επιλέξουν συνειδητά.

Πολύ περιληπτικά, το «Κυπριακό πρόβλημα» οξύνθηκε ουσιαστικά μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο την εποχή που οι Βρετανοί υμνού-

σαν τους Έλληνες διότι **πρώτοι γκρέμισαν** τον μύθο των «ανίκη-των» δυνάμεων του φασιστικού άξονα Μουσολίνι-Χίτλερ.

Μετά τον μεγάλο πόλεμο, το δικαίωμα **αυτοδιάθεσης** κάθε λαού να ρυθμίζει ελεύθερα το πολιτικό του μέλλον καθιερώθηκε από τον καταστατικό χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (άρθρα 1 & 55) τον οποίο επέβαλαν **οι ίδιοι οι νικητές** του Β΄ΠΠ.

Η **Κύπρος**, με διαχρονικό Ελληνισμό από την εποχή ακόμα του Τρωικού πολέμου (12ος αιώνας π.Χ), πέρασε από διάφορες περιόδους πρόσκαιρων κατακτητών χωρίς ποτέ να χάσει την ταυτότητα της. Όπως έγραψε ο Κωστής Παλαμάς στο ποίημα **ΚΥΠΡΟΣ** που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 1901 **Πολλούς αφέντες άλλαξες. Δεν άλλαξες καρδιά.**

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως ήταν φυσικό, η Κύπρος ήταν μεταξύ των λαών που **ζητούσαν επίμονα** την αυτοδιάθεση τους αλλά οι **Βρετανοί**, τελευταίοι κατακτητές ολόκληρου του νησιού, δεν ήταν καθόλου διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν την Κύπρο.

Οι Κύπριοι, λίγα χρόνια μετά την λήξη του πολέμου (15/1/1950) έκαναν **δημοψήφισμα** το αποτέλεσμα του οποίου, με ποσοστό **95,7%** ζητούσε την **ένωση** της Κύπρου με την Ελλάδα.

Η **έντονα αρνητική** στάση της Βρετανίας επισημοποιήθηκε όταν ο Υπουργός Αποικιών της Βρετανίας **Χένρυ Χόπκινσον** (σε κυβέρνηση του Ουίνστον Τσόρτσιλ) στις **28/7/1954** διακήρυξε από το βήμα της Βουλής των Κοινοτήτων πως «Η Κύπρος **«ουδέποτε»** θα αποκτούσε την ανεξαρτησία της». Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα όπως Οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες ξεχάστηκαν αμέσως και η Βρετανία έβαλε ένα ανάλγητο, **σιδηρούν προσωπίο.**

Όπως ήταν φυσικό, η ψυχρή και κυνική άρνηση της Βρετανίας να εφαρμόσει αυτά που **η ίδια** καθιέρωσε (μαζί με τους λοιπούς νικητές του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου) σχετικά με το **δικαίωμα αυτοδιάθεσης** των λαών, οδήγησε στην έναρξη του εθνικού, απελευθερωτικού αγώνα των Κυπρίων την 1^η Απριλίου 1955.

Οι Βρετανοί αντιλήφθηκαν αμέσως πως θα ήταν αδύνατο να αντιμετωπίσουν μακροπρόθεσμα το **δίκαιο αίτημα** των Κυπρίων με μια τόσο μαζική λαϊκή υποστήριξη, έτσι αποφάσισαν να βάλουν άμεσα σε εφαρμογή την **πείρα αιώνων** που διαθέτουν στην υψηλή τέχνη του «**Διαίρει και Βασίλευε**».

Χωρίς καθυστέρηση, αποφάσισαν να «αξιοποιήσουν» το ποσοστό του 18% των Κυπρίων που δεν ήταν χριστιανοί αλλά μουσουλμάνοι και διάφοροι ξένοι, κατάλοιπα της οθωμανικής κατοχής του νησιού την περίοδο 1570-1878, χαρίζοντας στους τούρκους εξτρεμιστές μια ανέλπιστα ευκαιρία: Την «επαναφορά» της Τουρκίας στην Κύπρο από την οποία είχε παραιτηθεί, **ρητά και κατηγορηματικά, από κάθε δικαίωμα** επί της νήσου, με τα άρθρα 20, 21 και 27 της Συνθήκης της Λωζάνης του 1923.

Αμέσως, ο τότε επικεφαλής του Φόρειν Όφισ και πρώην επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών Σερ Ιβον Κιρκπάτρικ, εκμεταλλευόμενος την βαριά ασθένεια του Στρατηγού Παπάγου ο οποίος δεν υπήρχε περίπτωση να συμφωνήσει, οργάνωσε εσπευσμένα, στο τέλος Αυγούστου 1955, την «**Τριμερή Διάσκεψη του Λονδίνου**», με την συμμετοχή του τότε Έλληνα ΥΠΕΞ Στ. Στεφανόπουλου και μοναδικό σκοπό την επαναφορά της Τουρκίας ως «ενδιαφερόμενο» μέρος στο Κυπριακό.

Παράλληλα, με συντονισμένη **Βρετανική καθοδήγηση**, οι Τούρκοι οργάνωσαν τα γεγονότα της 6.ης προς την 7.η Σεπτεμβρίου **1955** σε Κωνσταντινούπολη (Βλ. [Σεπτεμβριανά 1955: Τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται](#)), όπου καταγράφηκε και προσωπική παρουσία του **Ιαν Φλέμιγκ**, τότε πράκτορα της ΜΙ6, μετέπειτα δημιουργού του Τζέιμς Μπόντ, του διάσημου πράκτορα 007.

Στην συνέχεια οι Βρετανοί οδήγησαν με **δραστήρια και ύπουλη** διπλωματία στις **Συμφωνίες Ζυρίχης** (11/2/1959 με τις υπογραφές Κωνσταντίνου Καραμανλή και Αντνάν Μεντερές) και **Λονδίνου** (19/2/1959 με επί πλέον την υπογραφή του Βρετανού πρωθυπουργού Χάρολντ Μακμίλαν καθώς και συνημμένα στην συμφωνία κείμενα, υπογεγραμμένα από τον (τότε) Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο Γ' και τον (τότε) αντιπρόεδρο (Κύπριο μουσουλμάνο) Φαζίλ Κιουτσούκ.

Οι συμφωνίες (δήθεν) τερμάτιζαν την Βρετανική κυριαρχία, με την ίδρυση της (δήθεν) ανεξάρτητης **Κυπριακής Δημοκρατίας**.

Βέβαια οι Βρετανοί φρόντισαν να επιβάλλουν τέτοιους όρους στο σύνταγμα της νεαρής Κυπριακής Δημοκρατίας (επίσημα ιδρύθηκε στις **16 Αυγούστου 1960**) ώστε να **είναι τελείως αδύνατη** η ομαλή λειτουργία της: αυτοδιορίστηκαν «εγγυητές» της Κυπριακής Δημοκρατίας μαζί με Τουρκία και Ελλάδα, εφοδίασαν με βέτο το 18% του Κυπριακού πληθυσμού στις αποφάσεις του 82%, επέβαλαν Βρετανικές βάσεις στην Κύπρο υπό όρους κράτους εν κράτει, υποχρεωτικό «αντιπρόεδρο» από το 18% του πληθυσμού του νησιού κ.α.π.

Η **επόμενη φάση** του Βρετανικού «Διαίρει και Βασίλευε» άρχισε να αναπτύσσεται μόλις λίγα χρόνια αργότερα:

Στις **31/12/1963**, ο εκπρόσωπος του 18% του Κυπριακού πληθυσμού και «εξοπλισμένος» με δικαίωμα βέτο στις αποφάσεις της πλειοψηφίας «αντιπρόεδρος» Δρ. Φαζίλ Κιουτσούκ δήλωσε στους New York Times: «Δεν υπάρχει πλέον σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας γιατί Έλληνες και Τούρκοι δεν μπορούν να ζήσουν μαζί. Το Κυπριακό σύνταγμα είναι νεκρό».

Η συστηματική, βάσει σχεδίου, καλλιέργεια διχαστικού μίσους **αποδείχθηκε πλήρως** τον Οκτώβριο του 2016, από την δημόσια ομολογία του Τούρκου στρατηγού ε.α. **Σαμπρί Γιρμιμπέσογλου** πως πριν από το **1964**, κατά τις ενδοκοινοτικές συγκρούσεις στην Κύπρο, **Τούρκοι πυρπόλησαν μουσουλμανικά τεμένη** προκειμένου να υποδαυλίσουν το μίσος των Τουρκοκυπρίων κατά των Ελληνοκυπρίων.

Δηλαδή οι **Τούρκοι**, με Βρετανική πάντα καθοδήγηση, πρώτα **πυρπολούσαν** μουσουλμανικά **τεμένη** για να εξάψουν τα πάθη και μετά άρχισαν τους βομβαρδισμούς με **βόμβες ναπάλμ** στην περιοχή της Τηλλυρίας (7-9 Αυγούστου 1964).

Την ίδια περίοδο (**1964**) ο λαλίστατος πρώην αντιπρόεδρος της Τουρκικής «Δημοκρατίας» **Κεμάλ Σατίρ** ουσιαστικά αποκάλυψε το

Βρετανικό σχέδιο, δηλώνοντας «προφητικά»: «Η Κύπρος θα χωριστεί στα δύο και το ένα τμήμα θα ενωθεί με την Τουρκία».

Η «εφαρμογή» των Βρετανικών σχεδίων με **τούρκικες μαριονέτες**, έχοντας πλέον εξουδετερωθεί κατά 100% ο «κίνδυνος» ένωσης του νησιού με την Ελλάδα, καθυστέρησε μια ακόμα δεκαετία, εν όψη μιας «κατάλληλης ευκαιρίας».

Η «κατάλληλη ευκαιρία» παρουσιάστηκε το **1974** με την ταύτιση απόψεων **Βρετανίας, Αμερικής**, λοιπών «**συμμάχων**» αλλά και της **Σοβιετικής Ένωσης** από την **μία** και τα ολέθρια **ελληνικά λάθη** από την **άλλη** (πραξικόπημα Σαμψών ίσως με Βρετανικό «δάκτυλο», δικτατορία στην Ελλάδα κ.α). Έτσι, στις **20 Ιουλίου 1974** σε μια δήλωση – **ρεσιτάλ υποκρισίας** ο Τούρος πρωθυπουργός της εποχής εκείνης Μπουλέντ Ετζεβίτ δήλωσε: «Δεν φέρνουμε στην Κύπρο τον πόλεμο, αλλά την ειρήνη».

Η «ειρήνη» που έφεραν οι Τούρκοι με την εισβολή στην Κύπρο, υπό την καθοδήγηση και την πλήρη υποστήριξη Βρετανίας, Αμερικής, άλλων συμμάχων και της Σοβιετικής Ένωσης, δεν ήταν τίποτα άλλο από την ίδια, διαχρονική συμπεριφορά τους: **4.000 δολοφονημένοι Κύπριοι** (συντριπτικό ποσοστό αμάχων, γυναικών, ακόμα και παιδιών), **1.619** αγνοούμενοι, καταστροφή Κυπριακής οικονομίας, βιασμοί γυναικών 12-71 ετών, κατάληψη 37% του Κυπριακού εδάφους, εκδίωξη 200.000 Κυπρίων από τις εστίες τους με στόχο τον ρατσιστικό διαχωρισμό του Κυπριακού πληθυσμού κ.α.π.

Τον **Αύγουστο του 1974** η Τουρκία, υπό την καθοδήγηση πάντα της Βρετανίας, ζητούσε ομοσπονδιακή «λύση», ανταλλαγή πληθυσμών και το 34% των Κυπριακών εδαφών υπό τον έλεγχο (δήθεν) των Κυπρίων μουσουλμάνων, ουσιαστικά όμως από την Τουρκία. Το δε Βρετανικό Φόρειν Όφισ «**αποφάσισε τελεσίδικα**» (**16/8/1974**) πως η «λύση» του Κυπριακού ήταν **Διπεριφερειακή Ομοσπονδία**, δηλαδή αυτό που αργότερα μετονομάστηκε σε Διζωνική, Δικοινοτική Ομοσπονδία.

Τα επόμενα χρόνια, το Βρετανικό σχέδιο συνέχισε την σταδιακή εφαρμογή του:

Στις **17/7/1978** ο Τούρκος ΥΠΕΞ Σαμπρί Ιχσαν Τσαγλαγιαγκίλ, δήλωσε στο γερμανικό Der Spiegel: «Ο τουρκοκυπριακός πληθυσμός θα αλλοιωθεί με αναλογία δύο Τούρκοι έποικοι από την ανατολή προς ένα Τουρκοκύπριο. Ο συνολικός τουρκικός πληθυσμός θα ξεπεράσει τις 250.000 χιλιάδες».

Στις **15/11/1983** το πιστό ανδρείκελο της Τουρκίας στην Κύπρο **Ραούφ Ντεντάς** αυτοανακηρύχτηκε «πρόεδρος» της δήθεν ανεξάρτητης «Τουρκικής Δημοκρατίας Βορείου Κύπρου» την οποία μέχρι σήμερα (2023) δεν έχει αναγνωρίσει κανένα κράτος του κόσμου, εκτός φυσικά από την Τουρκία που την δημιούργησε.

Το **1990** η **Βρετανία** φρόντισε, αξιοποιώντας τις συνθήκες της συγκεκριμένης περιόδου (ο τότε Κύπριος πρόεδρος Γιώργος Βασιλείου, έκανε ότι του ζητούσαν οι Βρετανοί), να συμπεριλάβει στο ψήφισμα 649 του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών την «λύση» του Κυπριακού «προβλήματος» με βάση την **Διζωνική, Δικαιονοτική Ομοσπονδία (ΔΔΟ)**. Η Βρετανική απόφαση για Διζωνική-Δικαιονοτική Ομοσπονδία στην Κύπρο, χρονολογείται **από τις 19 Δεκεμβρίου 1956** (ένα χρόνο περίπου μετά την έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των Κυπρίων) με σχετική δήλωση του τότε Βρετανού Υπουργού Αποικιών **Λένοξ Μπούτ**, στη Βουλή των Κοινοτήτων.

Το **2004** η «λύση» ΔΔΟ τυλίχτηκε στο φανταχτερό κάλυμμα του «Σχεδίου Ανάν», αλλά **απορρίφθηκε με συντριπτική πλειοψηφία από τον Κυπριακό λαό.**

Το **2015** ξεκίνησε ένας νέος γύρος διακοινοτικών συνομιλιών στο Κυπριακό και στις **6 Ιουλίου 2017** στο Κραν Μοντανά έγινε μια ακόμα προσπάθεια να εξευρεθεί «λύση» υπό την προεδρία του **Γ. Γραμματέα του Ο.Η.Ε.** με την συμμετοχή **Κυπρίων** Χριστιανών και Μουσουλμάνων, **ΥΠΕΞ** των «εγγυητριών» χωρών (Βρετανία, Ελλάδα, Τουρκία) και του ύπατου εκπρόσωπου εξωτερικής πολιτικής της **ΕΕ**. Φυσικά η Τουρκία δεν δέχτηκε να τερματίσει την **στρατιωτική κατοχή** Κυπριακών εδαφών, επικαλούμενη την «ιδιότητα» της εγγυήτριας δύναμης.

Η «εγγυήτρια» βέβαια δύναμη υποτίθεται ότι **θα προστάτευε** την νεαρή Κυπριακή Δημοκρατία και δεν θα την **διέλυε**, ούτε θα την **διαιρούσε** σε δύο «κράτη», ούτε θα **κατακτούσε** με την απόλυτη κάλυψη Βρετανών, Αμερικανών και άλλων συμμάχων το 37% των εδαφών της.

Μόλις τρία χρόνια αργότερα (**Σεπτέμβριος 2021**), ο Τούρκος Πρόεδρος Ρετζέπ Τ. Ερντογάν, με γνωστές, αρρωστημένες φαντασιώσεις ανασύστασης νέο-οθωμανικής αυτοκρατορίας μέσα στον 21^ο αιώνα, διακήρυξε πως «μόνη λύση» στην Κύπρο είναι η «ίδρυση δύο ισότιμων κρατών», πιστεύοντας πως έχοντας στο χέρι το ένα από τα δύο, με **πιστές μαριονέτες** και **υπάκουα ανδρείκελα**, δεν θα αργήσει να ελέγξει και το άλλο, με **πρόθυμους εφιάλτες** και **ανιστόρητους μειοδότες**.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Α: Σε λίγες μέρες θα διεξαχθούν προεδρικές εκλογές στην ελεύθερη Κυπριακή Δημοκρατία. Ο **εθνικός στόχος** που θα έπρεπε να υπηρετήσει ο νέος πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας μπορεί να συμπυκνωθεί στα εξής:

ΟΧΙ στο παραμύθι της **Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας** που επινόησαν από το έτος 1956 οι Βρετανοί και αποτελεί την **μόνη λύση – έκτρωμα διότι**:

- (α) Καταλύει την Κυπριακή Δημοκρατία (κράτος μέλος της ΕΕ)
- (β) Νομιμοποιεί την Τουρκική εισβολή και κατοχή επί του 37% του Κυπριακού εδάφους με μόνιμη και διαχρονική απειλή για το υπόλοιπο
- (γ) Επαναβεβαιώνει την Βρετανική κυριαρχία σε Κυπριακά εδάφη
- (δ) Νομιμοποιεί την αλλοίωση του Κυπριακού πληθυσμού με αθρόα «εισαγωγή» Τούρκων εποίκων στα εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας
- (ε) Παραπλανάει επαίσχυντα τους πολίτες πως με την ΔΔΟ η Κύπρος δήθεν «ενώνεται» σε ένα Ομοσπονδιακό Κράτος, ενώ στην πράξη **καταργείται η Κυπριακή Δημοκρατία**, αγνοείται προκλητικά το **Κοινοτικό Κεκτημένο** και επιβάλλεται απαράδεκτος για τον 21^ο αιώνα **ρατσιστικός διαχωρισμός** Κυπρίων πολιτών μέσα σε Ευρωπαϊκό έδαφος
- (ζ) Επιβάλλει ένα εξωφρενικό «σύστημα» μιας **δήθεν Ομοσπονδίας** η οποία **τεμαχίζει ρατσιστικά** την Κύπρο επιβάλλοντας **3 διαφορετικές Κυβερνήσεις, 4 Βουλές, 3 Δημόσιες Υπηρεσίες, 3 Δικαστικές εξουσίες, 3 Αστυνομίες, 3 Κυριαρχίες και 3 ιθαγένειες!**
- (η) Νομιμοποιεί εδάφη της κατεχόμενης Κύπρου σαν κέντρα αποθήκευσης και διακίνησης κάθε μορφής **σκληρών ναρκωτικών** και σαν

παράδεισους **παράνομου τζόγου**, ξεπλύματος **μαύρου χρήματος** και κάθε είδους **παρανομίας**.

Ν Α Ι στον **τερματισμό της τουρκικής κατοχής**, στην **έξωση** των εποίκων και στον **επαναπατρισμό** όλων των εκδιωχθέντων από τις εστίες και τις περιουσίες τους, στην ειρηνική **συμβίωση** και **συνύπαρξη** με τους γηγενείς Κύπριους μουσουλμάνους όπως ακριβώς συνέβαινε επί ένα περίπου αιώνα, στην αξιοποίηση του Κυπριακού **ενεργειακού πλούτου** προς όφελος όλων των Κυπρίων και ταυτόχρονα Ευρωπαίων πολιτών.

Οι παραπάνω στόχοι πρέπει να αποτελούν το κοινό όραμα **όλων των Κυπρίων** (Χριστιανών και Μουσουλμάνων) και θεωρούνται εφικτοί λόγω της **ραγδαίας μεταβολής των γεωπολιτικών δεδομένων**:

Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία από τον Φεβρουάριο του 2022, είχε **καταλυτικές επιπτώσεις** στο Κυπριακό – πολλές θετικές αλλά και πολλές αρνητικές.

Στην συνείδηση όμως της Δύσης, ολοένα και διευρύνεται η πεποίθηση ότι η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία δεν διαφέρει καθόλου από την **εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο**.

Επί πλέον η **μετατόπιση της Τουρκίας** από πιστό σύμμαχο της Δύσης (που την «επιβράβευσε» με σκανδαλώδη υποστήριξη της εισβολής στην Κύπρο), σε πιστό σύμμαχο της Ρωσίας, της Περσίας και των Ταλιμπάν, σε συνδυασμό με την **προβληματική συμπεριφορά** της σαν μέλος του ΝΑΤΟ (συνεχείς προκλήσεις προς Ελλάδα – Κύπρο, εκβιασμούς για ένταξη Σουηδίας-Φινλανδίας, προμήθεια Ρωσικού στρατιωτικού εξοπλισμού, επιδεικτική περιφρόνηση του δυτικού εμπάργκο εναντίον της Περσίας παλαιότερα και Ρωσίας στις μέρες μας κ.π.α.) δημιουργούν στον Ελληνισμό τεράστια περιθώρια **διπλωματικών δυνατοτήτων**, τα οποία ήδη «καλλιεργούνται».

Η ολοένα και μεγαλύτερη πιθανότητα «**παράκαμψης**» της Τουρκίας μέσα στο ΝΑΤΟ με μια ιδιαίτερη «**φόρμουλα**» (δημιουργία νέου ΝΑΤΟ Νο2 με τα ίδια μέλη πλην Τουρκίας λόγω προβληματικής συμπεριφοράς), δημιουργεί προϋποθέσεις **ένταξης** της Κυπριακής Δημοκρατίας στο νέο

NATO No2 με την προϋπόθεση **αποκλεισμού** και **εξάλειψης** όλων ανεξαιρέτως όσων προβλέπονται στην «λύση» – έκτρωμα της ΔΔΟ, καθώς και την εφαρμογή όλων των αναγκαίων μέτρων που θα επαναφέρουν την **κυριαρχία της Κυπριακής Δημοκρατίας** (με την ασφάλεια του NATO No2) σε **ολόκληρο** το νησί.

Οι στενές σχέσεις που έχει αναπτύξει η Κυπριακή Δημοκρατία με ΗΠΑ, Ισραήλ, Αίγυπτο και πολλές άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, συμβάλλουν τα μέγιστα στην κατεύθυνση αυτή. Υποστηρίζουν επίσης την ανάπτυξη, την συνεργασία και την αξιοποίηση των **μυθικών ενεργειακών αποθεμάτων** της Κυπριακής Δημοκρατίας προς όφελος όλων των Κυπρίων πολιτών.

Η **εποχή Ερντογάν** στην Τουρκία δεν φαίνεται πως θα τερματιστεί ομαλά, αφού είναι σχεδόν βέβαιο πως δεν θέλει, ούτε μπορεί να εγκαταλείψει την τουρκική εξουσία χωρίς να χάσει **τα πάντα** – το κεφάλι του και τα αμύθητα πλούτη της «Φαμίλιας» που δημιούργησε.

Οι **αμέτρητες πληγές** που έχει ανοίξει όπως πληθωρισμός, φτώχεια, υποτίμηση νομίσματος, ασφυκτικός έλεγχος δικαιοσύνης, στρατού, δημόσιας διοίκησης και όλων των κρατικών μηχανισμών, στραγγαλισμός ατομικών δικαιωμάτων και ελευθερίας του τύπου, απύθμενη διαφθορά, ανθρώπινη και οικονομική καταστροφή σε Συρία, Ιράκ και Λιβύη, καθώς και ο προσανατολισμός της εξωτερικής πολιτικής σε κατευθύνσεις καταστροφικών νέο-οθωμανικών φαντασιώσεων, με πλήρη ανατροπή όλων των φιλοδυτικών ισορροπιών πολλών δεκαετιών, οδηγούν την Τουρκία **κατευθείαν στα βράχια**.

Προσφέρουν όμως **χρυσές ευκαιρίες** σε Ελλάδα και Κύπρο που πρέπει να αξιοποιηθούν μεθοδικά, ήρεμα και αποτελεσματικά.

Αυτό που προέχει άμεσα είναι να **απορρίψουμε** κατηγορηματικά το **παραμύθι της ΔΔΟ** και να μην δεσμευτούμε σε τίποτα που δεν θα εξασφαλίζει την αποχώρηση και του τελευταίου τούρκου **στρατιώτη** και **έποικου** από το έδαφος της Κύπρου. Που δεν θα διασφαλίζει την πλήρη εφαρμογή του **Κοινοτικού Κεκτημένου** σε ολόκληρη την επικράτεια του νησιού.

Όπως έλεγε ο Κύπριος παλαίμαχος πολιτικός, ποιητής και ζωγράφος Βάσος Λυσσαρίδης, «**Αν εθελούσια δεν γονατίσεις, ούτε νεκρό δεν μπορούν να σε γονατίσουν**». Αυτό ακριβώς πρέπει να χωνέψουν και όσοι πολιτικοί διεκδικήσουν την ψήφο των Κυπρίων τον Φεβρουάριο 2023...

* **Λεωνίδα Κουμάκης: Νομικός, Συγγραφέας, Αρθρογράφος-Αναλυτής, μέλος του International Hellenic Association. Το αυτοβιογραφικό, διαχρονικό βιβλίο του «**Το Θαύμα-Μια πραγματική ιστορία**», το οποίο αναφέρεται στην μεθοδική εξολόθρευση του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης από το τουρκικό κράτος, υπάρχει εντελώς δωρεάν στην ηλεκτρονική βιβλιοθήκη του ΙΗΑ, τόσο στην Ελληνική όσο και στην Αγγλική γλώσσα.**

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

International Hellenic Association.

Πηγή : <https://professors-phds.com/>